

ми родителии и дателии падежа за сегашниятъ
и и азъкъ отъ старията, тъ ще рече, да исфар-
лимъ стабицътъ отъ тѣ падежи, и отъ два а-
зъка да га напрѣви попарж.. По той редъ може
човѣкъ да прѣеми по добрѣ именителии и вини-
телии єще и творителии падежа за днешниятъ
и и азъкъ, и тогава да въдъе понѣ чиста работа,
което га глѣда да е и по правдо разсѣдено. И мы
можемъ да задържимъ само тѣ падежи, които
говорятъ и до днесъ Бѣлгаретѣ. Сѣтиѣ глѣ-
дамъ, че Словѣнскіятъ азъкъ га е измѣненъ на
малко дѣлекъ, отъ които всакого говората иѣ-
колко малобна людъ, па и сѫ єдинъ цѣлъ на-
родъ, и всакой отъ тѣхъ говори и паше нарѣдно-
то ги нарѣчие, което ў Грѣцкытѣ иѣма. Тъкъ
стабици Грѣцкытѣ провинциални.

Нашитѣ стабици на мажкиятъ родъ на имена-
та, както казахъмы сѫ различни, ижъ отъ тѣхъ
може да открие човѣкъ дѣто сѫ по за въ ра-
ботъ, и по главнитѣ сѫ тѣ: о, а, ј, ј, е, отъ,
атъ, жътъ, атъ, етъ. Тъкъ всакой може да види,
че първите петъ везъ та, не е друго ишо,
токо не юкото изговарданье на дѣмата, илъ може
да рече човѣкъ, както е смажкило тъ въ тре-
тьото лице на глаголитѣ; какъ: пѣше, може,
пали. пѣшетъ, можетъ; илъ каквото е до-